

Shabbat and Shofar: The Sounds of Silence

Source Sheet by Jay Kelman

More info

ויקרא כ"ג:כ"ג-כ"ה

(כג) וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זַכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ: (כה) כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֵשָׁה לַיהוָה: (ס)

במדבר כ"ט:א'-ב'

(א) ובחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: (ב) וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּרֶךְ־בֶּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

ויקרא כ"ה:ח'-ט'

(ח) וסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים וְהָיוּ לָךְ מִלִּשְׁבַע שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: (ט) וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי כַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר כָּל־אַרְצְכֶם:

שמות י"ט:ט"ז-י"ט

(יז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֶּקָר וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל־הַהָר וְקוֹל שֹׁפָר תִּזְנַק מֵאֵד וַיִּתְרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם: (יח) וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמִּצְרָיִם וַיִּתְיַצְּבוּ בְּמַחֲתֵית הַהָר: (יח) וְהָרַסִּי עֵשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַּעֲשָׂן הַכִּפּוּרִים וַיִּתְרַד כָּל־הָהָר מֵאֵד: (יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וַתִּזְנַק מֵאֵד מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:

תהילים פ"א:ד'-ה'

(ד) תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בְּכֹסֶה לַיּוֹם תִּגְנוּ: (ה) כִּי תִזְכַּר לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

נחמיה ח':ב'-ג'

(ב) ויביא עזרא הפהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לתדוש השביעי: (ג) ויקראבו לפני הרחוב אשר ו לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה: (ד) ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על מינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשבדנה זכריה משלם: (פ) (ה) ופתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם הגה וכפתחו עמדו כל העם: (ו) ויברך עזרא את יהנה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן ו אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהנה אפים ארצה: (ז) וישוע ובני ושרביה ו ימין עקוב שבת י הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חגו פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם: (ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: (ט) (ס) ויאמר נחמיה הוא התרשמתא ועזרא הפהן ו הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדשה הוא ליהנה אלהיכם אל תתאבלו ואל תתבכו כי בוכים כל העם בשמעם את דברי התורה: (י) ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדוניו ואל תתעצבו כי חזנת יהנה היא מעזכם:

דברים ט"ז:א'

(א) שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהנה אלהיך כי בחודש האביב הוציאך יהנה אלהיך ממצרים לילה:

משנה ראש השנה א' א'-ב'

(א) ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באולול ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, בדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו: (ב) בארבעה פרקים העולם נדון, בפסח על התבואה, בעצרת על פרות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר (תהלים לג) היוצר יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם. ובהג נדונין על המים:

משנה ראש השנה ד' א'

(א) יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, במקדש היו תוקעים, אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אלעזר, לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד. אמרו לו, אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין:

ראש השנה כ"ט ב

גמ' מנה"מ אמר רבי לוי בר לחמא אמר רבי חמא בר חנינא כתוב אחד אומר (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה וכתוב אחד אומר (במדבר כט, א) יום תרועה יהיה לכם לא קשיא כאן ביו"ט שחל להיות בשבת כאן ביום טוב שחל להיות בחול

ראש השנה כ"ט ב

אלא אמר רבא מדאורייתא מישראל שרי ורבנן הוא דגזור ביה כדרבה דאמר רבה הכל חייבין בתקיעת שופר ואין הכל בקיאין בתקיעת שופר גזירה שמא יטלנו בידו וילך אצל הבקי ללמוד ויעבירונו ד' אמות ברה"ר והיינו טעמא דלולב והיינו טעמא דמגילה:

משנה סוכה ה'ה'

(ה) אין פותחין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה. בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות במקדש, שלש לפתיחת שערים, ותשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים. ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע. ובערב שבת היו מוסיפין עוד שש, שלש להבטיל העם ממלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחל. ערב שבת שבתוף הקדש היו שם ארבעים ושמונה, שלש לפתיחת שערים, שלש לשער העליון, ושלש לשער התחתון, ושלש למלוי המים, ושלש על גבי מזבח, תשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים, ותשע למוספין, שלש להבטיל את העם מן המלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחל:

במדבר י'א'-י'

(א) וידבר יהוה אל-משה לאמר: (ב) עשה לך שתי חצוצרות כסף מקנשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את-המחנות: (ג) ותקעו בהן ונועדו אליה כל-העדה אל-פתח אהל מועד: (ד) ואם-באחת תקעו ונועדו אליה הנשיאים ראשי אלפי ישראל: (ה) ותקעתם תרועה ונגסעו המחנות החגים קדמה: (ו) ותקעתם תרועה שנית ונגסעו המחנות החגים תימנה תרועה ותקעו למסעיהם: (ז) ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תריעו: (ח) ובגוי אהרן הפהלים תקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיקם: (ט) וכי-תבאו מלחמה בארצכם עלי-הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: (י) וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אגני יהוה אלהיכם: (פ)

רש"י על במדבר י'י'

(א) על עלתיכם. בקרבן צבור הכתוב מדבר (ערכין י"א): (ב) אני ה' אלהיכם. מכאן למדנו מלקיות עם זכרונות ושופרות, שנגמר "ותקעתם" — זו שופרות, "לזכרון" — זו זכרונות, "אני ה' אלהיכם" — זו מלקיות וכו' (ספרי):

